

Next Generation by Design, DXtera

Palau Macaya, Barcelona

Bon dia,

Abans d'ahir la revista The New Yorker publicava el número especial dedicat com cada any a la innovació.

La portada incloïa una il·lustració genial de Tom Gauld, en què es creuaven una dona passejant un gos robot i un robot passejant un gos viu¹

L'escena, a mig camí entre la paradoxa i la quotidianitat, posava en relleu com la intel·ligència artificial i la innovació ja són elements de present i no elucubracions de futur.

Els robots són els grans protagonistes de l'anunciada quarta revolució industrial. I, com suggereix la il·lustració de The New Yorker, en són l'objecte i, en bona mesura, el subjecte.

Res no és aliè a la innovació i a la intel·ligència artificial: des dels aspectes lúdics fins als industrials, passant pels serveis, la presa de decisions o l'educació.

Evidentment, com a universitat que som, aquest últim aspecte ens concerneix especialment. Més encara quan, ara fa 25 anys, la creació de la UOC va anar lligada estretament al sorgiment d'internet, de manera que ens vam convertir en la primera universitat en línia del món.

Amb aquesta mateixa voluntat d'aprofitar les oportunitats educatives generades per la tecnologia, va sorgir el consorci d'universitats DXtera.

«L'objectiu compartit, central i essencial és i ha de ser millorar la qualitat de l'educació superior. No és una aposta tecnològica, sinó educativa i formativa. Generalitzar la presència de la intel·ligència

¹ La portada correspon al 20 de maig de 2019. Aquí hi ha més dades sobre el número dedicat a la innovació: <https://www.newyorker.com/culture/cover-story/cover-story-2019-05-20>.

artificial en l'educació superior ha d'anar més enllà de la incorporació de ginys i de la multiplicació d'aplicacions»

I subratllo la voluntat d'aprofitar, perquè l'objectiu compartit, central i essencial és i ha de ser millorar la qualitat de l'educació superior.

No és una aposta tecnològica, sinó educativa i formativa. Generalitzar la presència de la intel·ligència artificial en l'educació superior ha d'anar més enllà de la incorporació de ginys i de la multiplicació d'aplicacions.

Ha de voler dir identificar demandes i necessitats per a innovar en formació, per a millorar en educació. Ha de voler dir col·laborar amb les grans empreses tecnològiques per a avançar plegats, per tal de crear, generar, compartir i multiplicar coneixement.

Ha de voler dir, també, crear espais de trobada entre universitats, com és DXtera, per a impulsar una educació superior atenta al canvi, disposada a la millora, pensada per al futur, dissenyada per a formar qui aprèn i per a formar qui forma.

Com va dir recentment Federica Mogherini, alta representant de la Unió Europea, «no necessitem compartir la càrrega, sinó la responsabilitat»², la responsabilitat de superar els relats apocalíptics i fer d'aquesta quarta revolució industrial una oportunitat.

Per això, a DXtera volem créixer en membres, volem esdevenir referents i, alhora, volem influir perquè el sector tecnològic tingui en l'educació un dels socis i objectius preeminents.

Traduït en apostes concretes, això passa, en primer lloc, per posar el focus en el tractament de dades, per l'aplicació d'aquestes dades en àmbits tan diversos com els mapes competencials o els sistemes de business intelligence.

Però també passa pel disseny d'aplicacions educatives que facilitin l'aprenentatge competencial, que siguin més modulars i que responguin millor a la complexitat del nostre món.

Més competents, més adaptats, més complexos em semblen tres bons conceptes per a començar a parlar d'intel·ligència artificial i d'innovació.

Les sessions d'aquest simposi són, sens dubte, l'entorn adequat per a fer-ho.

² Federica Mogherini, [«Innovation in Development: The Future of EU International Cooperation»](#), discurs de l'alta representant Mogherini en el debat públic amb Bill Gates al Parlament Europeu

Moltes gràcies.